

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2024-2029

Rok akademicki 2027-2028

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychologia pozytywna
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Społecznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Psychologii
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil	Praktyczny
Forma studiów	Stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	IV rok, semestr 7
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kształcenia kierunkowego
Język wykładowy	Polski
Koordinator	dr Anna Wołpiuk-Ochocińska
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Anna Wołpiuk-Ochocińska

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
7	15	15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

☐ zajęcia w formie tradycyjnej

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza z zakresu psychologii ogólnej.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Poznanie terminologii, teoretycznych koncepcji psychologii pozytywnej, biologicznych podstaw dobrostanu psychicznego uwarunkowań i korelatów szczęśliwego życia.
C2	Poznanie metodologii badań prowadzonych w psychologii pozytywnej.
C3	Uwrażliwienie na istotność jakości życia i czynników ją determinujących w zdrowiu psychicznym i fizycznym.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii pozytywnej. Umie w sposób pogłębiony scharakteryzować biologiczne, demograficzne i psychiczne podstawy dobrego życia i określić wpływ czynników psychospołecznych na dobrostan człowieka w aspekcie mechanizmów psychologicznych.	K_Wo2 K_Wo6
EK_02	Wykazuje szczególną aktywność w samodzielnym poszukiwaniu odpowiedzi na pytania dotyczące różnych aspektów psychologii pozytywnej. Potrafi zebrać i zweryfikować umiejętności obserwowania, diagnozowania i racjonalnego oceniania złożonych sytuacji psychologicznych w ramach czynników dobrostanu psychicznego.	K_Uo2 K_Uo6 K_U11
EK_03	Rozumie specyfikę kontaktu z drugim człowiekiem i jest wrażliwy na znaczenie relacji interpersonalnej i jakości życia w kontakcie psychologicznym, np. w ramach psychoterapii pozytywnej.	K_Ko2 K_Ko4

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Co to jest psychologia pozytywna i co ją odróżnia od tradycyjnego podejścia w psychologii
Szczęście – definicje, koncepcje, sposób pomiaru.
Związek dobrostanu psychicznego z wybranymi czynnikami psychospołecznymi.
Poznawczy i emocjonalny wymiar dobrostanu. Integralna perspektywa dobrostanu – hedonistyczne i eudajmonistyczne ujęcia w badaniach empirycznych.
Koncepcja dobrostanu psychicznego C. Ryff.
Sekwencyjno-czasowy model dobrostanu psychicznego (E. Diener i współpracownicy).
Cebulowa teoria szczęścia (J. Czapieński).
Psychologia optymalnego doświadczenia – warunki dla przepływu M. Csikszentmihalyi.
Elementy higieny psychicznej; świadomość ciała, oddech, relaksacja, śmiech. Znaczenie nadziei i optymizmu. Pozytywny styl poznawczy M. Seligmana.

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

B. Problematyka ćwiczeń

Treści merytoryczne
Szczęście – sposób pomiaru.
Oksfordzki Kwestionariusz Szczęścia Argyle'a.
Kwestionariusz Dobrostanu Psychicznego C. Ryff.
Optymizm i nadzieja – analiza dostępnych narzędzi pomiaru.
Emocje pozytywne i negatywne – narzędzia pomiaru.
Optymalne doświadczenie i przepływ.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia: praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), praca indywidualna, studium przypadków, zastosowanie narzędzi diagnostycznych w praktyce.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	kolokwium i zaliczenie pisemne	w, ćw
EK_02	Kolokwium	w, ćw
EK_03	obserwacja i ocena efektów pracy na zajęciach, kolokwium, ćwiczenia praktyczne na zajęciach	Ćw

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie wykładu: obecność na zajęciach i pozytywna ocena z ćwiczeń

Zaliczenie ćwiczeń:

Ocena ostateczna jako efekt napisania kolokwium oraz realizacji zadań wyznaczonych na ćwiczeniach związanych z przeprowadzoną diagnozą i analizą badań z zakresu psychologii pozytywnej.

Studenci w trakcie roku akademickiego są zapoznawani z przykładowymi pytaniami testowymi.

Na ocenę niedostateczną (2): student opanował mniej niż 60% wiedzy i umiejętności, objętych programem nauczania. Podawane przez niego definicje są błędne lub niekompletne, nie potrafi wykorzystać wiedzy w pytaniach sprawdzających umiejętności.

Na ocenę dostateczną (3): student opanował minimum 60% wiedzy i umiejętności, objętych programem nauczania. Operuje wiedzą ze zrozumieniem i potrafi ją wykorzystać w pytaniach sprawdzających umiejętności.

Na ocenę dobrą (4): student operuje ze zrozumieniem minimum 80% wiedzy, objętej tokiem nauczania. Potrafi wykorzystać tę wiedzę w pytaniach sprawdzających umiejętności.

Na ocenę bardzo dobrą (5): student dysponuje w zasadzie pełnym zakresem wiedzy i umiejętności, objętych tokiem nauczania.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	2
Godziny niekontaktowe	
- przygotowanie do zajęć,	8
- przygotowanie do kolokwium,	5
- czytanie literatury	5
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: Linley P.A., Joseph S. (2007). "Psychologia pozytywna w praktyce". Warszawa: PWN. Trzebińska E., (2008). Psychologia pozytywna. Wyd. Akademickie i Profesjonalne z.o.o. Literatura uzupełniająca: Tatiana K. (2015). Uwarunkowania szczęścia. Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej. Kolber M. (2014). Zastosowanie psychologii pozytywnej w edukacji. Przegląd Pedagogiczny, nr 2. Czapiński J. (red.) (2004). Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
--

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej